



Fratris baptiste mātuani  
ad lodouicū fuscārarium  
parthenices cōmendatio.

GW. 3263



XV. Qm. 1143,5





Rater Baptista: Matuanus Carmelita Lodewi  
co Fscarario ac Joāni Baptiste Refrigerio vi  
ris integerrimis. S. P. D. E bellū meum cui qz  
Marię Virginis historiā cōtinet partbenice titul' est duoꝝ an  
noꝝ lucubrationē tibi et Joāni baptiste Refrigerio dicare  
et sub vñox noīm inscriptionibꝝ cōdere cōstitui. Et ne q̄s hoc  
abre t̄ temere factum existimet cām breuiter explicabo: Au  
per in cōnobium n̄m dirę pestilētię immisso veneno toti vr  
bi c̄peram' esse timori. pellebamur non a colloquio tātum  
verum et a p̄spectu h̄om̄: t̄ ab omni humano cōmertio tan  
q̄z basilisci qui solo v̄isu noīj dicitur longe prohibebamur.  
Actoniti eramus: lababant genua: nutabant animi. Domi  
mors imperabat foris brumale frig' quotidianę pluvię an  
nonc caritas t̄ publica fames Bellorum strepit'. hominum  
saluti suę cōsulentium scuera custodia: aqua t̄ igni interdicti  
videbamur. vndiqz timor vndiqz calamitatum cōfertissima  
acies aduentare nunci abātur: interclusi eramus: nec vlla vi  
debatur euadēdi via: omnia mortem intentabāt: t̄ erat vna  
salus miseris nullam sperare salutem. Tu cum Refrigerio  
nostro credo a deo missus in atra densissime noctis calligine  
cēcutienti mibi tanqz cum aurora matutin' lucifer diem ape  
ruisti. spem vitę cōfirmasti. xenia misisti. in amplas ac mag  
nificas c̄des tuas hospitio me suscepisti: lautissime elegātissi  
me pauci. Nec quod magis miror videbaris hęc tāta pere  
grino t̄ hospiti prestare sed parenti s̄z deo ipsi nullum demē  
tię: nullum misericordię: nullū liberalitatis officium p̄cter  
misisti: omnia omnium ḡtutum munera mibi rite persolui  
sti. Erat mecum Frater Petrus Neuolarius calamitatū  
mearum semper fidissim' comes t̄ bernardinus Tridinus  
qui beneficioꝝ vestrorum magnitudinem admirātes sepius  
aiebat se nisi oculis vidissent nunqz credituros i hoc tam cor  
rupto t̄ pdito sc̄culo tātum i quoqz superesse ḡtutis. Elos  
calamitatem meam i felicitatem couertistis. vos mibi quod  
Diomedi Daunus quod Olyssi Alcanous quod Euander  
Aeneę: quod progenitori nostro Helię fuit sareptana mulis  
er quod Christo Fachetus et Lazarus. Et proculdubio Lo  
dwicem mihi hęc omnia considerati verum videri posset qđ

A ü

vulgo fertur tuam sc̄ gentem ex antiquo illo romanę ſtru-  
tis robore, p̄pagatam: et a fusco quodam: q̄ tum crario perac-  
cum Romanorū colonia bononiam missa est nōmē t̄ genus  
acepisse. huic tāclarę origini cognomē astipulatum attestat  
antiquitas: tua t̄ tuorum maiorum dignitas respōdet tuoꝝ t̄  
morum integritas t̄ publica faveat opinio. q̄s em̄ non credat  
tam clarę prestatissq; familię egregium aliquod fuisse principiū:  
facile igit̄ t̄ ego in hanc ſniam venirem nūl̄ altera verior tuę  
gētis cōstaret origo: Nam ppli bononiensis annales t̄ diaria  
perſcrutatib; evidens est tuā fuisse vñā ex ijs nobilib; potē  
tibusq; familijs ſic em̄ illas appellat quas post miſerabile p̄a-  
trię tuę stragem t̄ deplorādā euereſionem ad instaurādū  
vrbis dec̄totariis impator bononiā miſit: ſed hāc originem  
oūm victrix obſcurauit antiquitas. dignissima pculdubio t̄ ve-  
nerādę maiestatis fuit hęc origo gentis tuę ſed lōge maioris  
glorię ſplēdorisq; eft tot vñſtātūm ciuium ut ſtemata docēt  
feracissimam fuisse tot p̄clarā viroꝝ ingenia tulisse tot ſtu-  
tib; quaſi ſtellis quibusdā in claruſſe tot laude dignos nepo-  
tes pgeniuſſe: quoꝝ quidā nō ad minutaz ſordidarum veſz  
maximꝝ t̄ rei publicę valde utilem rex negotiationē ſe cō-  
tulere: t̄ ſumma fide diligētia ſolertia patrimonii amplificā-  
tes nouas q̄des extruxerūt extructas expoliuerūt auxerūt  
q̄ ſundos cōpararūt: diuītis opibusq; lōge lateq; ſplendueſ  
rūt. quaꝝ partem in op̄i partem templo p̄tem ſuis opportu-  
ne ponētes optimoꝝ ciuiū p̄iſſimorūq; christianoꝝ ſibi me-  
rito nomē acquiſuerūt. Quidā ſumma cum gloria legū stu-  
dia ſequitūnō ſuo tātum veꝝ t̄ futuro ſeculo m̄r̄ immodiū  
profuerūt: qualis ēgydius ſuit cui adhuc in diuī: Dominici  
cemetery marmoreum ſepulchꝝ magnis extructū impēſis  
oſtendit: fuerūt complures alij quoꝝ quoniam oportuit opera  
et pſilio reſpublica uſa eft: t̄ q̄ ſumma pietate patriā cōplexi-  
res preclaras prudēter fortitereq; gessere: qualem Domeum  
perhibet equitem auratum t̄ urecōſultissimū rex humana-  
rum diuinarūq; peritissimū. de cui acut ingenio strenuitate  
ſacūdia t̄ in om̄ i priuato publicoq; munere preſtātia quo-  
tidie apud maiores natu cū admiratiōc ſcrmo eft: t̄ oīm qui  
eum nouerūt iudicio ſumimū patrię decus fuit t̄ ornamentū

Extant apud te Lodoivice cōmentarij q̄ plures orationū di  
uersis i legationib⁹ ab eo scite docte sapienterq⁹ habitaz in q̄  
b⁹ disciplinaz oīm sacrarum p̄cipue scripturaz cognitio in  
gens dicendi vchementia t̄ iminēsa patrię charitas elucescit  
Ex tam claris igit̄ fontibus nō potuerūt nisi optima flum  
na deriuari nec mirum est te fortutum amatorem t̄ cultorem  
esse pbitatis quę tui generis radicibus incocta est. ppter ea  
nec p longa temporum spacia nec p malabūusce vitę nostrę  
contagia potuit eneuari. Est pfecto ut videre videoz ma  
gnum ḡtutis adiumentum daris ortum esse parentib⁹. solēt  
em̄ iuuenes q̄ aliquid in dolis habet ne degenerare videātur  
maiorz suorum dignitatē c̄mulari t̄ ad paternaz laudum as  
pirare felicitatem: sic philippi nomē Allerādum sic maioris  
aphricani gloria minorem Scypionem sic C̄esaris Julij fa  
ma Octavianū excitauit: sic deniq̄ Pyrrhus Achilleides  
erat animosus imagine patris. Te q̄ Lodoivice q̄q̄ deo na  
cura ducēte tuisq̄ annitentib⁹ studijs ḡtutem amas non pa  
rum antecessorū tuorū te iuuare p̄nt imagines: quorū mores  
cquare ut arduū t̄ difficile sic certe t̄ pulch̄ est t̄ laudabile.  
Te vero refrigeri silētio preterire nō possum ne tuorū in me  
meritorū: quę ppc infinita sunt oblit⁹ videar. scribā igit̄: quę  
et necessitudis nr̄e fuerint exordia: t̄ eiusdem ppetuo conser  
uādē sint munimēta. Ex eo tpe quo primū bononiā veni sp  
a iaduerti te morū grauitatem: vitęq̄ honestatē cum optimis  
Iraz studijs sic cōiunxisse: vt facile cōncere possent te in opti  
mū t̄ predaz virum breui euasuz: qđ t̄ rei cōprobauit euen  
tus. Nam ad p̄ns nec meliorem nec cloquētiorem ciuem te  
habet feracissima prestatiūm ingenioz Bononia. Tu P̄dō  
peianę magnanimitatis: t̄ catonianę ītegritatę c̄mulator tā  
to patrię tuę fact⁹ es ornamēto: vt de te dici possit illud Ma  
ronis nostri Elijis vt arboribus decori est: vt vitib⁹ vuę: vt  
gręgib⁹ Lauri segetes vt pinguib⁹ aruis Tu decus oē dijs.  
Extat em̄ plures abste edite orōes et ep̄le ciceronianā maie  
statē redolētes: ex qb⁹ quātum i genio t̄ doctrina polleas fa  
cile dignosci p̄t vnde nec sine magna animi voluptate ea lege  
re ac plegere possum. extat t̄ poemata tua: q̄ tusca līgua plus  
rima composuisti tāto ornatu tāta venustate tāta felicitate

A ij

cōdita ut et mihi et oībū vñsui sint in miraculo habeātur. La-  
ceo tuā in patriā pietatē: et in amicos fidē et p̄stantiā. placuit  
mihi sp̄ in primis tua in deū optimū scā religio. Sc̄pius qđē  
sacra loca et cōnobia adis: Dei bonos seruos colis et venera-  
ris: placuit itē qđ parētem tuū peritissimū olim physicū: qui  
Aliacenā et Hippocratē: diuinū viuēt publice interpretans mes-  
dicinā floretissime docuit incredibili qđā studio et pietate sp̄  
obseruaucris: p̄tereo splēdidias affinitates partos i patria et  
extra honores: hcc em̄ quoniā fortunę bona sunt: nec quenq;  
meliorē faciūt: licet s̄m peripateticos ad hūane felicitatis co-  
sumationē faciant: munq; ad amandū quēpiam me allicē po-  
tuerūt. Sz ut sermonis nři p̄cipio finis p̄sentire videatur  
vñ digressi sum⁹ reuertamur. bñficia nup a vobis i me colla-  
ta recensebā: vt nō leuem fuisse cām ostenderem quę ad p̄fati-  
libelli mei donationē et ad hoc tenue gratitudis mun⁹ me ad-  
hortata ē: illorū sum nřa tendebat orō. Solebat romani vete-  
res cū qui ciuē seruasset i bello corona qđ ciuica dicebat insigni-  
re: qđ si apud eos tātus hñor erat et qđ alium seruasset quātū  
ego ne ingrat⁹ sūm te Refrigeriūq; face debeo qđ nō ciues me-  
os et frē et tm sed et meipm deo mouente viāq; monstrāte ser-  
uastis: Decorari vos oportet hac nřa et si paupē corona tū  
qđ a generosa mēte pueniat digna est quā lēta fronte et trah-  
quillo vultu accipiatis: quę cēlestis et vcre beatitudis vobis  
sit presagium vñtutum vestrax monumētū et amicicię nřc p̄i-  
gnus imortale. Ab inēnte etate quom sub paternę discipli-  
cura educarer et postq; ad sancti mōtis Carmeli se iericate  
me cōtuli ubi int̄ viros qui Heliā hēliseūq; p̄p̄etax sanctissi-  
mos exprimē conātur i. m diu vixi sp̄ accepi bñficiox accep-  
tox nullo pacto decere memoria amittē s̄z oportere de referē-  
da grā sp̄ cogitare: et nunq; obligationē dissimulare. Quan-  
tas igit̄ potero grās referā quas si referre negabit inopia vñ-  
bis agā. sin agere nequiuerō saltē habebo. Ad pñs ergo inu-  
nuscito isto cōtentī eritis: qđ vobis tota mētis intētione di-  
co factur⁹ multo ampliora si possem.

C. Valete.

## Apologeticum ad Eosdem.

Voniam fortasse coplures rei ut mos est nouitate pet-  
leci et si non perleget tamen parthenicen nrām sub ve-  
stris iam iam nomib⁹ edendam ne in aliquam male opinionis  
morbidum incidat volo quendam salutaris antidoti synthet-  
sim coꝝ mentib⁹ admouere. Omnes tamē premonitos vo-  
lo si qđ meꝝ iucundissimę parthenice decoris et venustatis de-  
est multum aut̄ deesse qđ dubitat̄ impatiēti. Refrigerij desiderio  
totū imputāduim esse cui⁹ lōgis p̄cib⁹ expugnat̄ me ex-  
orari et libellum qđ implumes pullos an̄ temp⁹ passus sum  
euolare de n̄do. Nec erat ei⁹ aliud desideriū qđ ut sanctissimę  
Agis laudes a plurib⁹ legerent̄ et parthenice nrā poetico ves-  
tita decore de ecclesiastico p̄diens gymnasio populi ī se con-  
uerteret intuitū. Sz nescio an̄ qđ voluit obtinebit: pia sunt  
vota: sz metuo ne nō fclici fraudent̄ excentu. nam nec qđ debu-  
it luna cruciata ē nec hōm mētes vt esse deberet affecte sunt  
Nam dum quisq; tempoꝝ vicio cumulādis opib⁹ aut augē-  
dis honorib⁹ operam impēdit liberales artes iterinittūtur: qđ  
inter humana bona solē sunt vix̄ deoꝝ et honestissimū peculiuꝝ.  
Sz de his alias: nūc ad p̄nī institutū accedamus. Videbor  
fortasse cōtra et cōsuetudinem et p̄fessionem meam nūm̄ ex-  
cādescere: et Rhodio seu lyndio herculē sacrificare: sz si nō ni-  
bil qđ neq; p̄positum ē limitem excessero detur rei cōtra quā  
dicturus sum indignati et iniurię quam quotidie patimur  
meminerit quisq; Mose in iusta indignatione commotum  
tabulas dei dīgito scriptas cōfregisse. et cōsideret diuī hieros-  
nymū suꝝ detractorꝝ quos sepe canes nōiat maledictis r̄m-  
dere coactū tāto nōnūq; stomacho moueri ut et si nunq; iu-  
sticię et veritatis aliquā tñ modestię et grauitatis videat obli-  
et⁹. Et qđ aduersus hos iniq; iudices vocem non tollat qđ assi-  
due cōtra mei siles tam inepte tā p̄terue tam p̄caciter tā pe-  
culāter obloquūtur: Aliūt vos leuib⁹ studijs oblectari: nec  
carmia decere religiosum viꝝ. hęc p̄dēnatōis nrā cā est p̄tra-  
hos duce veritate param⁹ expeditionē. hi p̄culdubio si erro-  
rē suū p̄gnosceret si saperet et intelligeret in ēternū silētiū ob-  
mutesceret. Et si qđtēs peccāt atramēto linirent̄ ut qđrundā  
ludox̄ lex postulat. Andromada et Memnonē nigrioēs eēnt̄.

Uellem Hieronymū legissent t scirēt an mulierem alicinige  
nā bello captā postq; decaluata est i matrimonū ducere lice  
at: Quid sit egyptū vasis aureis t argenteis omnīq; p̄ciosa  
suppellectile sp̄liari ab hebreis. Quid mystice significet tē  
plū dei t arcā legis auro barbarico decorari: qd est q; Salo  
mō. i. dei sapia tē pli materiā t ornamentū om̄e ex libāo ph̄  
nicia t gentilium insulis aduerit. Quid ē Reginā sacerdotz q̄  
erāt ethnici arabiē ppli tantā ōoramētoz copiā hierosoly  
mā ad pacificū regē attulisse. Quid ē tres magos auro thu  
re t myrrha christū incunabū adorasse: t barbara pegrina  
q̄ ligua mariā salutasse. Cur putas Joseph et Mosem ōcm  
egyptioz sapiam didicisse? Eerte ph̄c t his silia significat  
om̄e qd in tr̄is boni erat siue rex siue f̄monis christo deberi.  
qd ipse postea exp̄ssit dicēs quom exaltat⁹ fuero oia traham  
ad meipm: q̄ de numero oūm nō est eloquētia nec poesis: q̄s  
angeloz vob o critici reuelauit ab illa generalitate duo h̄c  
excludi: Quid est qd in psalmo legit⁹ myrrha t gutta a vesti  
metis tuis a domib⁹ eburneis ex qb⁹ delcāuerūt te fili⁹ regū  
in hōretuo. Astitit Regia a dextris tuis i vestitu deaurato  
circūamicta varietate. h̄c t si ad v̄tutes t mores referri vi  
deant nihil tñ phibet t ad eloquiū f̄monisq; varietatē extē  
dē: nā teste iob lex dei t f̄mo multiplex ē: nec vnā h̄z īterptā  
tionē cū auctore paulo vnuſquisq; i sensu suo abūdet Uelle  
ne totiē bonos icesserēt antiq̄slimos t sc̄slimos hebreoz vi  
ros scirēt nō legisse modo s̄z t factitasse v̄sus t poemata poe  
tasq; fuisse. s̄z alio noie carmē appellabāt: nā cātica psalmos  
hymnos magis vocabāt q̄ poemata: vt illud Eccl dec⁹ hym  
n⁹ de⁹ in sion. t illud: psalmū dicite noi ei⁹: t itez sumite psal  
mū et date tympanū psalteriū iucundū cū cithara. t itez in  
psalmis iubilem⁹ ei. et itē illud exurge psalteriū t cithara. nō  
nunq; t carmē dicūt vt illud carmē deo nr̄o: s̄z quid de voca  
bulis ē cōcertatio cū eādem rē esse p̄stat quā gr̄ci psalmū et  
hymnū dicunt nos carmē appellam⁹ t v̄sus: Dicte: moses  
sc̄us fuit: scripsit moses carmē: t illud filios t filias iussit edis  
cere. An David sc̄us est: at David psaltes citharēdus t poe  
talyric⁹ fuit. Audistīcū legeret i psalmo Exurge gl̄a mea ex  
urge psalteriū et cithara. Audin audin: psalteriū t citharā

gloriā suam vocat. Sed quid q̄si in re dubia h̄c sit am? Interroga doctissimos hebreos: lege hieronymū fidelissimū interpres. Credo ego dñm t̄ naturalis t̄ moralis ph̄iē studiofissimū fuisse: t̄ poetico dñm noq; sp̄ū non unq; cātum incaluisse ut aliquādō pph̄etaret nō aduertēs qd diceret. audi psalmū c̄cli enarrāt gloriā dei t̄ opa manū ei? enunciat firmamentum. audi t̄ alium. Delectasti me ī factura tua t̄ ioperibus manū tuarum exultabo. Et paulo ifra redarguēs eos qui a scīaz cōtemplatione cessant subiungit. Elur insipiens nō cognoscet et stult? non itelliget h̄c. t̄ in alio psalmo legit de? scientiaz dñm? est. Dicite. Hieremias sanct? est: at ipse numeris Threnos scripsit. quo genere poematis prim? Simonides apud gr̄eos usus dicit. Quid de Job sentitis: magna pars calamitatum ei? heroico versu hieronymo teste decurrit. O sapientes viros t̄ dignos quib? ecclesiē credam? habenas: pscribere volūt carmīa. pscribētur ergo Mosis dauid hieremiq; t̄ iob ī mortali veneratione digna volumīa. ab ēquo aio estote iudices: nec p̄cipites ī ūniam ruatis. date diet dilationē. peregrini testes adducēdi sunt. sed qd ē vos rogo. die noctuq; ī ecclesijs carmīa legim? t̄ cātam?: vos ipsi. onūq; adēstis cum canit̄ Jam lucis o:to fidete. Eōditor alme si deꝝ. Alles dici nuncius luce p̄pinquā precinit. Aurora lucis rutilat. Lux etce surgit aurea. Aetna cēli glā:btā spes mortaliū Altitonantis vnicē castq; ples n̄ḡis. O q̄z gl̄isia luce coruscās. Sanctoꝝ meritis iclyta gaudia. Iste cōfessor dñi beat?. Salutē scā parens enixa puerpera regem. Qui cēlum terrāq; regit. adēstis inq; cū h̄c t̄ id gen? alia vel legūntur v̄l canūntur: tacite cornicamini: quę audiu. is laudatis: talib? placiari deū confitemi: h̄ce poetaz carmīa sunt: t̄ poetaz carmīna vultis explodere. idē placet t̄ displicet. idē pbatis t̄ iprobatis quod quantum vitium sit dialecticos interrogate. satius vobis erat tacuisse et dígito compescuisse labella. debbatis ea saltē diuinę scripturę k̄batūnere. ve vobis qui dicitis bonū malum ī malū bonū ponentes luce tenebras t̄ tenellas luce. Elre ī cōcīne nūḡ p̄claris ī genijs scādālū sūt: sc̄is n̄tūt̄ conatib? obſistūt. accidie ignauiq; semīa spar gūt. Lōge alicet loquit̄ est Christ? scrūtamīni scripturas inquit: et in

discipulos irasci visus est q̄ parabolas apologetis persiles tar-  
dius itcllig erēt cū dicit adhuc t̄ vos sine itellectu estis. Iste  
vt arbitror qdā sua bona (vt aiūt) voluntate cōtentii itellectū  
excolere negligunt: huiōi vita si bona sit nescio: certe eā hiero-  
nym⁹ rusticam vocat Ego existimo bonū viꝝ esse nō posse q̄  
vel sua vel alioꝝ prudētia non regat: oportet ergo istos si bo-  
ni esse curāt vel quę dicim⁹ scire vel scientib⁹ credere. Credāt  
ergo nobis: t̄ sileat t̄ nos quoq; receptui canemus: Aliunt  
sanctos viros ignaros litteraꝝ fuisse: fateor de quibusdam:  
s̄ erat i eis dei spūs rerum omnium scrutator t̄ doctor: Ru-  
des erāt inquit apostoli: non ificio eos cum electi fuerunt  
rudes fuisse: sed expoliuit eos christus: t̄ disciplinę suę magis-  
terio formauit. Eur paul⁹ vas electionis appellatus est: an  
q̄ pię voluntatis motu ferretur/ non vtq; sed q̄ diuinę legis  
et scripturaꝝ erat armarium. sic hieronymo placet. si alit̄ sen-  
titis vel hieronymo prudētores vel pessimi hominum estis  
quia nec prudētes estis nec prudentibus assentitis. Tria ho-  
minum genera canit Hesiodus. vnum eorum qui quę agenda  
sunt vident aguntq; et hi quidem optimi sunt. Alterum eo-  
rum qui et si nō videat videntibus tamē obediunt. et hi quoq;  
boni sunt. Tercium penit inutile t̄ abominādum eoꝝ. scz q̄  
nec sua vt dixi nec alioꝝ prudētia gubernātur. propterea in  
psalmo dī gens stulta t̄ absq; consilio: vtinam itelligerent t̄  
saperent t̄ nouissima p̄uiderent. Colenda ergo sunt īgenia  
scrutādę scripturę rimādi codices: euoluēdę historię. Augu-  
stini ſ̄ba ſubīciam ſic em in libro de doctrina christiana nos  
inſtruit dicens philosophi marime platonici ſi que fidei no-  
ſtrę cōſentanea dixerē non ſolum formidāda non ſunt. verū  
et ab eis tanq; ab iūſtis poffessoribus i vſum noſtrum con-  
uertēda: respondēbūt fortasse de philoſophis augustinū nō  
de poetis loqui: verum aiūt. ſed nunq; poete phī ſunt: Que  
ſentētia illa eſt diſcite iūſtiam moniti non temnere diuos.  
Et illa: morte carent animę: Et illa que inqt apud inferos  
purgari. Que quis apud ſuperos furto lētat⁹ inani. Diſtu-  
lit i ſeram cōmissa piacula noctem: nō ne omnes platonice t̄  
verę imot catholice. Empetocles phī ſorator t̄ poeta ſuic  
tragedias t̄ xerxis trāſitum carmine ſcripsit. Homerus t̄ phī

Iosophus t̄ poeta fuit: putavitq; omnia ex aquis p̄genit a nā oceanum omnium patrem dicit. Ille ipse de quo Augustin⁹ ait plato poeta fuit: poemata c̄didi t̄ tragedias. Lucretius poeta fuit t̄ philosoph⁹. Marcus Manl. ph̄ns t̄ poeta. Ma cer ph̄ns t̄ poeta. Quintus Serenus et Alfonius medici et poetæ: Quom vñgilij georgica legis phiaz legis. Lota gene is ethica est: docet em̄ quo pacto vir fortis om̄incs casus ferre debeat: quid i om̄ni fortuna sentiēdum quid dicendum qd ve tacēdum sit. Et magn⁹ est in eo libro ceterisq; similib⁹ nō eloquentię solum sed omnis scīc sapieq; thesaur⁹: t̄ licet istę pueris tradātur sunt tamen viriles semlesq; lectiōes. Sed ne forte dicere audeāt apud antiquos ecclesię doctores t̄ magistros nullā fuisse poesim facile nāq; i id mendacium plab rentur nullā habentes historiaz notionem volo eoz occur rere delicto t̄ ne se tāticrimis reos faciat obstare. nobile psy chomachię opusculum christianum habet auctorem. O ma stigophori castigatoresq; nostri videbitis illic signēta t̄ psopoprias vbiique resonare. Quid de paulino nolanę vrbis episcopo hieronymi cōtemporaneo t̄ familiari? Nonne pulcherrima quę adhuc extāt t̄ semper extabuit excudit poēma ta? Cum adhuc adolescentul⁹ esse. i et a studijs ecclesiasticis more illi⁹ c̄tatis abhorrem forte i ea poemata incidi: t̄ car mis suauitate delectat⁹ aūm ad res diuinās paulatim appuli: t̄ ex illo tempore sacrarum litteraz studiosior fui. sic p̄cor accidat ijs qui mca legent: t̄ fiant libelli mei quasi apostolica retia t̄ trahendis ad christū homib⁹ laquei tenaciores. Ambrosium mediolanēsem archiep̄m et Bedam presbyterę t̄ ceo: quoꝝ alter Ambro. sc̄z pulcherrur ijs t̄ pindaricam ofificinā redolentes hymnos odasq; venustissimas alter de cōponēdis versib⁹ libellum cōscripsit. Certum est mihi cū his prestātib⁹ viris malle carpiq; vobiscū o censores mei ab imperito vulgo pdicari. Volo ante istoꝝ ocl̄os iuencū hispaniū statuere quem iter illustres viros t̄ idocissimoꝝ christianoꝝ catalogo hieronym⁹ enumerat ut accidat eis quod a persio dr. Virtutem videat intabescatq; relicta. Prodite o zoilinī: videte viꝝ sacris initiatū mysterijs lauro corona tum: musis vndiq; cinctum lyra tenētem: currite ad rārum:

hoc et grāde spectaculum: sed cauetene' repente culpetis: laus  
datur a hieronymo. hic igit̄ immensam euāgelicę legis mai-  
estatei versib⁹ inclusit heroicis: t̄ idem alij fecere christiani et  
grauissimi t̄ t̄ sanctissimi: quoꝝ cum op⁹ erit mentionem fa-  
ciem⁹: non em̄ hāc volum⁹ in vestrās durissimas frōtes esse  
vltimā expeditionem Et qm̄ carmen vituperāt inspiciam⁹  
quid carmē sit: quid mali concludat. iudicio meo licet ita car-  
mē definire. q̄ orō sit strictioni pedum lege cohærcita: t̄ orna-  
tissimum dicēdi gen⁹. quid hic malū latet: qd̄ non poti⁹ boni?  
sic rex naturę p̄spiciuntur quom p̄ analysim in principia causas  
qz̄ resoluūtur. Q̄rō quid i se mali cōtineat nō video: q̄ videt  
edat. pedib⁹ esse cohærcitū quis malum putat: at hēc est tota  
carmis natura. Dicant isti malos esse xl̄sus q̄ s̄epius in usus  
malos venere. at at. si p̄terea res malas dicūt: qd̄ peius au-  
ro de quo iudicis phory. lidis.

quid ligno qd̄ equis qd̄ ferro peius: quę tot bellorum incēdīs  
terra mariqz̄ usum prebuere: mala erit tellus malū mare ad-  
dam⁹ totum illud Hesiodi.

mala sydera: qb⁹ nōnunqz̄ male utunt̄ astronomi. Concedo  
magne vanitatis poesim: nō suo s̄ abutētiū vitio fuisse mi-  
nistra. Sz̄ Maria magdalena qd̄ fuit: Mathx⁹ apl̄s: Pau-  
lus quondā lup⁹ rapax qd̄ fuere: et tu fortasse qd̄ aliquādo fu-  
isti: nō sunt destruēde res bonę q̄ malis usib⁹ seruiāt. sed ip-  
sis si fieri potest seruatis castigādi sunt puerse vtentes. Q̄ri  
genes inqt̄ res quę p̄ naturam bonę sunt dum his male uti-  
mūr nos ad pctā deducūt. nō est mala res: vidit em̄ de⁹ cun-  
cta quę fecerat t̄ erāt valde bona: s̄ abusus malus est carmē  
omnem orōnem fateri malā necesse est. si em̄ quod in aliq̄ ges-  
nere nobilissimū est malum est totum gen⁹ malum est. Sz̄ no-  
lo i hostes dialeticis ampli⁹ termis pugnare ne se insidijs̄ cir-  
cūueniri querātur: nec volo illū imitari q̄ dixit mutem⁹ dy-  
peos: danainqz̄ isignia nobis Aptem⁹: tolus an xl̄sus q̄s  
in hoste reqrat: Elolo apto campo collatis signis milite vir-  
tute duce veritate iusto marte decernere. Dicunt poesim inuē-  
tum esse gentiliū: t̄ p̄terea respuendā: si consecutionū quas  
modo neoterici cōsequētias vocāt legem agnoscerēt pulas

ista diceret: si aliqua pfecte virtutis vena viueret in istis non  
esset nobis ista certadum palestra. sed ad omnia aduersa pa-  
tiēter et quo aīo pferenda me semp illa gregorij maxime ad  
hortata est sentētia quē inq̄t. quod flagellum grano quod for-  
nar auro qđ lima ferro hoc facit tribulatio viro iusto. Item  
illa. tolerādi vbiq; sunt mali: qđ Abel esse nō potest quē cha-  
in malicia nō exerceat. Tolerare ergo debeo: tacere nō debeo  
Cui? malus est inuētor malam rem esse respondet. male er-  
go sunt līc̄ latīnē quāz (vt aiunt) inuentrix est Carmenta:  
malē gr̄ccē quāz auctor est cadmus: malē om̄nes artes libe-  
rales quē sunt inuēta paganoz. nihil erit in hoc mūndo boni p-  
ter id qđ in hortis istoz aut agris nascit. Nō vtentur fabri  
serra nō ascia non per pēdiculo nō cerebello: nec nautē malo  
antennaz quoz omnium inuēter. Dedalus fuit. phibac  
et currus quem prim? excogitasse dicit Erichthonius. Sep-  
tineris lyra mercurij est: caueten. usici. Istis quoniam grota  
būt ne ad sitis medici: Urs em̄ vestra descēdit ab Esculapio  
synthesim mitridaticam ne dedcri. is: pontici regis est condi-  
mētum. Elez̄ hēc manifesta delirantēta cum sint nec confu-  
ratione egeant: ad alia obiecta transeūdum est. Da in nādam  
esse poem volūt quoniam falsa deridēdaq; continet. tillius  
versiculi pr̄csidio freti festuca molintur leonem occidere. Nā  
miāda canunt et nō credenda poetē. Cur non potius illud  
horatiū proferūt. Dictē per carmina sortes. Et vitē mōstra-  
ta via est et grā reguin. Nil int̄ctatum nostri liquere poetē.  
Quid ad hoc aliud respōdebo q; quod a lactātio firmatio vi-  
ro et ch̄ristianissimo et doctissimo in diuinaz institutionū li-  
bro dictum repperi: Dicam igit̄ poetas veracissimos esse. sed  
oportere volētem eos intelligere premonitū esse nō nomina  
solum sed res ipsas apud poetas et sacros codices aliquā signi-  
ficare res alias: et sic fieri ut cōsiderāti tātum voces et priua  
vocum significata nō solum poetaz sed et scripture sacrē tex-  
tus insulsi falsiq; videant. ut est illud i psalmis. Elineam de  
egypto trāstulisti: eiecasti gētes et plātasti eam. Dux itineris  
fnisti in cōspectu ei? et plātasti radices ei? et impleuit terram  
operuit mōtes vmbra ei? et arbusta ei? cedros dei: Extendit  
palmites suos vscq; ad mare: et vscq; ad fluinē pagines eius.

b i

Et quid destruxisti maceriam ei⁹: et vindemiat eam oēs q̄  
pr̄tergrediuntur viā: Extermiavit eā aper de sylua: t̄ singu-  
laris fer⁹ depastus est eā. Si q̄s poetar⁹ nostros h̄c texuis-  
set fabulā scribere dicere. hic igit̄ non solū quid voces s̄ctiā  
quid vocū significata designent adiūtēdum ē: et ita qđ p̄ vi-  
neam qđ p̄ maceriam quid p̄ radices t̄ palmites qđ p̄ aprum t̄  
singulare ferum exprimē voluerit subtiliter inq̄rendū: Et i-  
euāgeliō de vinea t̄ torculari de patrefamilias t̄ vineç ope-  
rarijs: de filio prodigo: t̄ huiōi alia multa quę fabulis simili-  
ma videbūtur si iniquū sortiātur īterprete: Similimodo si  
quę apud poetas inveniuntur fabulę pertracten̄ veraces iue-  
niētūr: Cum D̄c̄d̄ al⁹ bellorophontes t̄ perseus volasse dicit̄  
tur qđ per volatum ītelligi debet nisi celer aduent⁹: Quom̄  
in lupum mutet⁹ Lycaon ī dicit̄ quid lup⁹ nisi rapacem violē-  
tumq̄ latronem ostendit. Quid est halcyonem in auiculę  
trāslisse figuram? Nampe nihil aliud q̄ post Ecycis viri fa-  
ta in illius auiculę mores transmutatam. Et huiusmodi  
volucres solitarias t̄ quaū assiduo luctu incréntes t̄ halcy-  
oni similes ostendere poetę voluerint. Et de similib⁹ idem  
iudicium est: bucolica carmīa canere t̄ meditari est pastores  
et rusticos effingē. Comedias scribere est mediocris t̄ īfīnī  
sortis p̄sonas exprimere: t̄ auditores lectoresq̄ mores hom̄i  
varios docere. Et poetę p̄prium est veritatem sub aliquo ve-  
lamēto nouę decētisq̄ figurę recitare sicut mulies ad aiorū  
voluptatem veros panes sub aurum nōnūnq̄ figuris t̄ bru-  
toz īmagībus abscondit hinc metaphorę hinc somētopię.  
sēu prosopopię apostrophę t̄ tropologię omnes t̄ sthēma-  
ta descendit: quib⁹ ad euidenti⁹ t̄ ornatiūs eloquēdum non  
poetę solum sed t̄ sacrę paginę p̄phetarum p̄cipue die noctu-  
q̄ passim utunt̄: legite liby Aliguistini de doctrina christia-  
na: legite bēd̄ librum quem de huiōi figuris c̄didit nostrorū  
id est ecclesiasticoz auctoz semper exempla subiiciēs. Quod tā-  
ti ornat⁹ studiosi sunt poetę vicio datur: at si equū est hoc iu-  
dicium deo t̄ naturę vicio detur q̄ terras tāto arboz herba-  
rumq̄ viriditate t̄ floz varietate decorarint: q̄ celo tātum:  
dec⁹ addiderint: q̄ auroram luciferūq̄ tātę venustatis gra-  
tia vestierint. sed nec p̄ptera militib⁹ cultum admittunt⁹

quem utiqz admitterem⁹ si sine meti⁹ in nostra ⁊ periculo ⁊  
virtutum detrimento fieri poss⁹ laudare deum bonum est. qm⁹  
eo compitior laus erit magis vnumquici. iqz delectabit magis  
ad legēdū iuitabit: corda magis excitabit: sed hui⁹ laudes  
hymnosqz barbari lingua nō prestabūt. arte op⁹ est ⁊ inge-  
nio: ars hęc dicēdi ars est ⁊ maxime poesis cui⁹ tanta est ad  
persuadēdū dissuadēdūqz vis ut etiā manifeste falsa cre-  
di coegerit. ab in docto artifice Ch̄ristum fingi licet: nonne et  
a perito: cōmūnib⁹ vobis ⁊ sermone rudi deum laudari ne-  
fas putat: at cur nō egregia lūmataqz licebit oratiōe: hęc aut̄  
poetarum est quib⁹ prestatissimum dicēdi gen⁹ cōuenit. Nec  
fuit ad cōfutādām deorum vanitatē utilior vlla qz poetarū  
lectio: ipsi namqz deorum fūrta sceleraqz detegūt: ⁊ deos ip-  
sos qz laudare videnē explodūt. Non tū nichil⁹ igit̄ ad res  
diuinās trāsferre carmē: ⁊ nře diuinias orōnis si quę sunt in  
medium ad apostoloꝝ pedes affi re. si ornate laudare bonū  
est ornatus laudare incl⁹ est ornatissime vno optimum erit.  
Ego si optime nō potero benedice conabor: si bene loqui neq;  
uero et si frigid⁹ obstiterit circum precordia sanguis saltē bel-  
le cōcedet. Nolo talētum mibi traditum more serui neqz ab-  
scōdere. in templum dei quisqz quod p̄t offert: calix aquę fri-  
gidę non cōtemnitur. puto ego quom ad poeticum exerciti-  
um. me cōuerto si qd apti⁹ exit qn̄ hęc rara amis est a dco mi-  
hi dari a deo inqz qui trin⁹ est non ab Apolline: ⁊ quotiens  
Apollinem nomino nemo sit tā vecors ⁊ leuis vt putet me  
vertere deoꝝ statuas istaurare velle: neqz em̄ plastes sū sz  
p̄ apollinē id itelligo qz noīs ethimologia scđm Chrysippū  
ōndit. s. qz sol⁹ est ⁊ nō multi. intelligo igit̄ eū de q̄ dicit Audi  
isrl̄ deus tu⁹ unus est qd si eodē in oīouē hoc est iūiātem pa-  
trē seu more gręco diespitrem dēū veꝝ vocauero: p̄ hęc noīa  
falsis dijs iposucre mēdaces fuere qz reb⁹ malis bona iposue  
re vocabula: nec erāt illoꝝ deoꝝ hęc nomīa: nostri dei erāt ct  
sunt: qui ita sol⁹ est vt trinus tamē sit: sol⁹ siue vt nostrorum  
vestigia nō omittam vn⁹ in essēntia trinus in personis: ipse  
vere iuuans pater est: ⁊ eum iouem appellari nihil est aliud  
apud intelligentes qz rem aliquam ab iniusto possessore ad  
proprium dominū reuocare. Qđ si eo qz quidam dēmō iup-

piter est appellatus nō placet deum nostrum iouem id est in  
uitatem patrem nominari et si bona que dīs falsis imposita fu-  
ere nomina. nō est fas ad verum deum trāsmigrare hoc quo  
q̄ nomen deus reticebūt: nam iuppiter de⁹ dictus est: sum-  
mam igitur illam virtutem que summa prouidētia omnem  
mundum regit et condidit non vocabimus deum quoniam  
tali aliquādo vocabulo dēmones qui in idolis includebātur  
vsi fuere. Antiquis ille falsus erat iuppiter: noster autē de⁹  
us verus Juppiter est. in his tamen sanctoꝝ patrum sentē-  
tiam imitari semp̄ cōsilium fuit et est eritq; dum spūs hōs re-  
get artus. Nōnūq; etiam veterum deoꝝ nomine stellas ip-  
sas vel aliquā deicreaturā intelligo: ut p̄ vulcanum ignem p̄  
martemstellā que in quīto orbe est vel bellum p̄ cererem ter-  
rā vel triticum. vel pane. n:p̄ neptunū et nerea mare p̄ nym-  
phas aquas: p̄ musas scias exprimē volui: ut asperitatē vo-  
cabuloꝝ evitein et ut carni⁹ maior insit venuſtas: que si  
sec⁹ fierēt sicca arrida et nimium seuera tetricaq; viderēt. Fa-  
ti nomine non illā causaꝝ seriem vnde volūt quidā nos cogi.  
sed dei ip̄s⁹ volūtatem decretumq; vt sepe numero Scrū-  
us in ḡgilium exponit significari volo: nōnūq; etiam et ip-  
sam siderum celiq; vtutem et si nobis necessitatem non im-  
ponat tamē in hēc iferiora corpora seu simplicia sint ut elemen-  
ta: seu mixta imp̄scā ut ros et grādo: seu pfecta aīata ināīata  
ue: plurimū posse nulli sapienti dubiū est qđ si q̄s manifesteū  
dubitateq; velit agnoscē theologorꝝ et scoti p̄cipue in secūdo  
ſūiaꝝ commētaria legat et q̄stīdes. Cum fortunam i: omīno  
nō deā deīuc aliquem cōgitō s̄z occultā aliquam latenterīq;  
cān aliqñ et p̄spēritatē felicitatēq; Q̄ia hēc euitare pulchꝝ  
poema cōdere volēti difficillimū arbitror. q̄ si veteres poete  
quoꝝ fecim⁹ mentionem hēc euitare studuerūt iō fecisse arbi-  
tror q̄ nōdūm penit⁹ illoꝝ deoꝝ cult⁹ euauercat: s̄z postq; vi-  
ctor oīm deoꝝ fact⁹ est christ⁹ et ubiq; positis p̄sidijis fugata  
est dēmonum militia: licet eoꝝ nomib⁹ imp̄unc vti. Tūc re-  
gni nouitas talia cogebat moliri et late fines custode tuerit-  
at nūc nō submoto. s̄z extincto hoste lic⁹ predā recensere oua-  
tiones triūphosq; celebrare: opima spolia deo nō suspende-  
re: trophya plurima ponē: quo tātē semp̄ duret fama victor̄

riç. Nūchostes timidi christi q̄ aliquā fidē pſeq̄ban̄ dīj sc̄z  
falsi nūc in ei⁹ pedum scabellū cōuersi sunt. calcat eos pedib⁹  
christ⁹ ambulās sup aspidē t basiliscū t cē vulcās leonē t dra  
conē. Scuto circūdat nos veritas ei⁹ nec tunc m⁹ a noctur⁹  
no i dolo latrīc timore Angelis sc̄is de⁹ mādauit de nobis vt  
custodiāt nos i oib⁹ vijs nr̄is. Si veter⁹ deoꝝ memoria tol-  
lereſ christi magna ex pte apud uos glia laberet. nō fuit speci-  
osus de numātinis triūph⁹ qm̄ nullę exuiie in pōpa visę sūt  
at de perseo macedoni⁹ rege pulcherimū spectaculuz fuit q̄  
ipſe inf̄ ciues suos captiuos captiu⁹ rex sonātib⁹ cathenis po-  
pulo romano applaudēte duc⁹ est in capitolii: nos q̄z ſc̄pi⁹  
vñicā victoriā memorātes iouē c̄terosq̄ deos noīam⁹ ſicut  
in fidei ſymbolo pylatū: in euāgelio chaiphā t herodē. Tunc  
mirabilior t iucūdior triūph⁹ eſt q̄ uom captiu⁹ ipſi dignoſ-  
cunt: t ſc̄it hunc regē eſſe illū filiū regis hūc fuſſe duc̄ illū  
centurionē qui norūt quāto cultu oīum Romani Jovē ve-  
nerē t martē: atheniēſes Mineruā: libyci Junonē Ephesij  
dianā: Rhodij t delphici ph̄ebū venerati ſint: mirabit tātaž  
mūdi mutationē q̄ nō niſi diuīa xtute fieri ullo pacto potue-  
rit: q̄ hec ignorat neq̄ admirat neq̄ pſiderat. Hac mireſ v̄l-  
l⁹ ſi cynosurā ſi elicen nomio t huiōi multa: h̄z em̄ q̄libet ars  
ſua q̄dā peculiaria vocabula qb⁹ artificē uti nc̄ce eſt: t huiōi  
vocē ſimulachra penit⁹ horrere v̄l ignorātis ē v̄l ſupſticioſi  
Eynosura vocabulum eſt paganoꝝ res āt dei: t ſi viſ oīo  
paganoꝝ vitare grāmaticā non haltes qb⁹ noib⁹ opa dei no  
mines. Sz ut aliquā finē iueniat orō hec miffa faciem⁹. ſi hoc  
vnū addiderem⁹ q̄ videlicet tēp⁹ hoc noſtꝝ videt eſſe de quo  
p̄phetaloquunt⁹ eſt quom dixit futuꝝ temp⁹ in quo pard⁹ cū  
agno t crudelia aīalia cū māſuetis impune habitarēt: t quo  
puero innoxius eſſet ſerpēs t feras truculentasq; bestias mi-  
naret puerulus: hec iudicio meo de puerō Christo t de dīj ſ  
gētilib⁹ intelligi p̄nt: quare nō eſt ad p̄nſ nobis ab illoꝝ noi-  
bus metuendum magisquam ſcorpio cui reciſa ſit cauda: v̄l  
vespacui ſit emulſus aculeus: puer paruul⁹ qui dat⁹ eſt nobis  
minat iſta oīa. Et puer iſte eſt q̄ cū dulcissima m̄re miſit i os  
n. cū canticum nouū carmen deo n̄ro Cauēat ergo iſti ne de  
alloꝝ numero ſint de quibus dicit trepidauerunt timore vbi  
h iū

nō erat timor. ubi nō timor erat hoc est in pctis: mīne trept  
dāt. Eolo sciāt nrām quā suam tutiore esse viā: nā t sī lau  
dādis diuīs reb9i. om̄ib⁹ modū excedere in tñ in hoc excessus  
q̄ defecisse lōge meli⁹ est: Thxologoz em̄ regula ē cum dat nō  
tus ad augēdū ac tū melior est excessus q̄ defect⁹ Ipsi nō ta  
cēt t tanq̄ fuci pec⁹ ignauū nos apū sedulitate laborātes in  
sectant: t mellifluis nr̄is opib⁹ insidiant. Ex itegro citamur  
in iudiciū. ppter humana studia dicūt vapulasse hieronymū t  
liuētes scapulas reportasse. S̄z o stulti t tardi īgenio ad ea  
capicda que clariora sole ad vitę humānę istructionem sub  
oculos viros de⁹ ingessit. Eur pcor hieronym⁹ vapulauit: q̄  
tōneū vtriusq; testamēt laborādo se fecerat interpretem? Ab  
sit ut ego vniq; in hanc vestrā fallacē sniam trahar. Eoluit  
de⁹ nouū vetr̄sq; instrumentū p̄ Hieronymū trāstferi volu  
it ergo t illa sine qb⁹ id fieri nequibat. at q̄s grāmaticę igna  
rus ḡtymologiā nesciēs ortographiam nō agnoscēs p̄sodiq̄  
nullū iudiciū h̄ns historiaz vacuus poetaꝝ oratorūq; inimi  
cus tā varium tā multiplex op⁹ cōsumare potuisset: hi sunt  
qui labore. t dolore non p̄siderāt: digni q̄ magni patrissimilē  
as curatores sint: vt sub vmbra iacētes oparioꝝ sudorem ri  
deāt. Elidi nō nullos ex istoꝝ numero q̄ se postq; Allexādi  
grāmatici et Esopi vſiculos didicē cōsumatos grāmaticos  
arbitren̄: t postq; dialectices t legū aliqd addidicerūt s: so  
lones t chrysippos existimēt: postmodū quom vel augusti  
n̄ vel hieronymi vel hilarij aut alteri⁹ ex his q̄ latinā linguā  
tenuere pferēt aliqd h̄esitāt tacent mussant: audisse vissimu  
lāt. doceri pudet. ignorātia cruciat: dicūt alia esse nūc alia tūc  
fuisse grāmaticam: t quom dicit̄ oportere illam qn̄ tūcerat  
nō ignorari: q̄ scđm illā cōscripta sunt euāgelia pauli t alioꝝ  
aploꝝ eplē magnoꝝ doctoꝝ libri qui utiq; magni nō fuissent  
misi periti grāmaticę fuissent respondēt satis esse summa seq̄  
vestigia rez: t suū quoddā Catolicon venerantur qđ pluri  
bus erratis q̄ pardus maculis aspersum est. It cur igit̄ va  
pulauit hieronym⁹? Nempe q̄ artis sue arima ad obsequiū  
christi tardus reuocabat: q̄ opes quas ab ḡgyptijs abstuler  
rat nō dabat hebreis: q̄ aurum a persis acceptum non ferre  
ad christum: q̄ Cedros in lybano c̄sas ad templi fabricatio

nem nō traheret. Audiuistis: itelexistis: post hac silere vos  
decet. audiēt iterum nos interpellare. poetas caluminantur  
q̄ multa in eorum libris obscene dicta turpiter facta reciten-  
tur: possemus ob eādem cām sacros codices damnare in qui-  
b̄ so domitaz̄ scelera i dololatraz̄ impietatem multo z̄ stupra-  
et adulteria incestus quoq; t scelerib̄ omnib̄ scelera immas-  
niora didicim⁹ si respōdeas in sacris libris post scelera recita-  
ta p̄cna z̄ vltionis mox fieri mētionem ut moneat lector a  
peccato ad supplicia necessarium esse trāsītum: hoc q̄z de poe-  
tis polliceri possem: nam raro magna illa scelera cōmemorā-  
tur quin insequit̄ ruine t excidia subiungātur Cur tarqui-  
num regno pulsū dicūt: cur cēsarē interfectum: Cur Ma-  
ronē t alios deo. t humano generi inimicos impatores tru-  
cidatos volūt: mortes ruinas euersiones cruciatuz̄ flagi-  
tūs debet vbiq; predicāt. vez̄ hac responsione dimissa q̄ sa-  
cris nolo cōferre pfana cōfiteor multa esse in gentiliū libris  
abomināda. que si quis a bonis plurimis que in eisdem libris  
sunt segregare nesciat. libros non legat: noxij sunt: venenosī  
sunt: mortiferos experietur. si vero prudētie ēm̄ in eis legen-  
dis habuerit quātum in legēdo melle pre se ferunt. pes: secu-  
rus legat: Et nō me sed magnum basilium doctissimū t san-  
ctissimum inter gr̄ccos doctores t episcopos prius cōsulat:  
gr̄ccas latinasq; bibliotecas perlustrat. inueniet in omni ec-  
clesiē cōcate t cum plātabatur sub apostolis t cum rigabatur  
sub martirib̄ t potabat ligabaturq; sub doctoribus qui elo-  
quētes erāt eloquēter dixisse t qui gētilium studioz̄ profece-  
rāt exercitio gētilia cum nostris semp cōiunxisse. Nec obij-  
ciāt euāgelica simplici nuboq; sermonē tradita: obijciā t ego  
hominem nasci nudum: nō panes s̄ triticum orit: Nō con-  
templātur isti opa dei: sunt em̄ vt arbitror curu in terras t  
ecclēstium inanes: audiāt gregorij sentētiā de deo em̄ loquēs-  
sit. Et si omnium bonoz̄ sic ipsi largitor tamē nostre fructū  
excrit industrię. si igit̄ det tibi de⁹ rūdēlignū metues illud ad  
edificādç dom⁹ structurā ad quā illud petieras dolā dōlenā  
doq; aptare: Dat tibi q̄ ad corporis t animi vitā nēcāta sun-  
de⁹: Et tñ in his dādis arte vt̄t t idustria vt tuo q̄z si inge-  
nio vales locū relinqt exercitio. data ē lex q̄s phibet eam de-

darare interpretari a lingua et linguam transferre: nouis vobis  
ornare: novo dicendi genere includere? Si tu hoc nescis ob-  
mut esce: sciuit hoc hieronymus? Rufinus Origenes et alij co-  
plures eterna memoria dignissimi viri quae fecimus et quom  
oportunum tempore erit in posterum faciemus mentionem. Nos  
iste superaddendi aliqd ornat? gratia et studio pietatis ccepit  
ab apostolis precepit iesus aplis asinam cum pullo adduce-  
re: de frondibus et de sternendis vestibus tacuit: ad it totum  
apostolica superaddidit industria. Tu ista considerans non fri-  
gescis: ignauiam tuam non nodum despicias? I. nunc et vobis hoc tu  
tem illude superbis. Si dicam? istis prosum quoque numeris  
ligari et ordinem quam solutam vocat quibusdam pedum ar-  
ticulis incedere vel me rideret vel prosam deinceps sibi ipsis  
interdiceret adeo conscientiaz suaz nitori consideruit. sed Grego-  
rius et Ambrocius et sanctissimi et doctissimi non solum non  
negaretur veze et negates curi indignatione subinoueret et se pa-  
scere usos considererent: quod in eoz prefationib? quib? in missa  
rum solemnis utitur ecclesia manifeste deprehendit. tanto sale  
condit? sunt tanta alacritate exultat tanta felicitate mouent tan-  
ta venustate mensuraq? incedunt ut ihs etiam ad q? est sermo non  
placere non possint. Quid igitur poesim horretis: excutite ex  
oculis calliginem: densam hanc nubem abigate ne Marnicium  
prudetiam imitari videam? qui si haec fama est ut cornuta co-  
ceq? impetu intercluderet lapideum pontem quo flumis inde pre-  
terfluenter ripas committerebatur reuerterunt. sunt nonnulli que zelo  
dei quidem sed ut arbiteror non secundum sci?m exquisita illa et grecam  
phrasim redolentia vocabula quibus quasi margaritis ambitio-  
sa poetaz oratorius superbit ordo diuinis rebus annexere nefas  
putat: sed istorum miseranda potius quam confutanda summa: et blande  
monendi sunt legant Augustini de christi nativitate sermones  
si alia maiora volumia vel non intelligunt vel non habent ins-  
uenient angelum ad virginem missum paranympnum vocari:  
virginis astitisse paranympnum credulitate. quid alacrius quod iu-  
cundi quod phaleratus quod ut ita dicam supbius illo augusti de  
Ephia monere que incipit per miraculum virginis partem in que nescio  
Virgilius ne an Lucanus magis studuit emulari: que quom  
lego sp? quodam poetici furoris accessor ad carmen quemad?

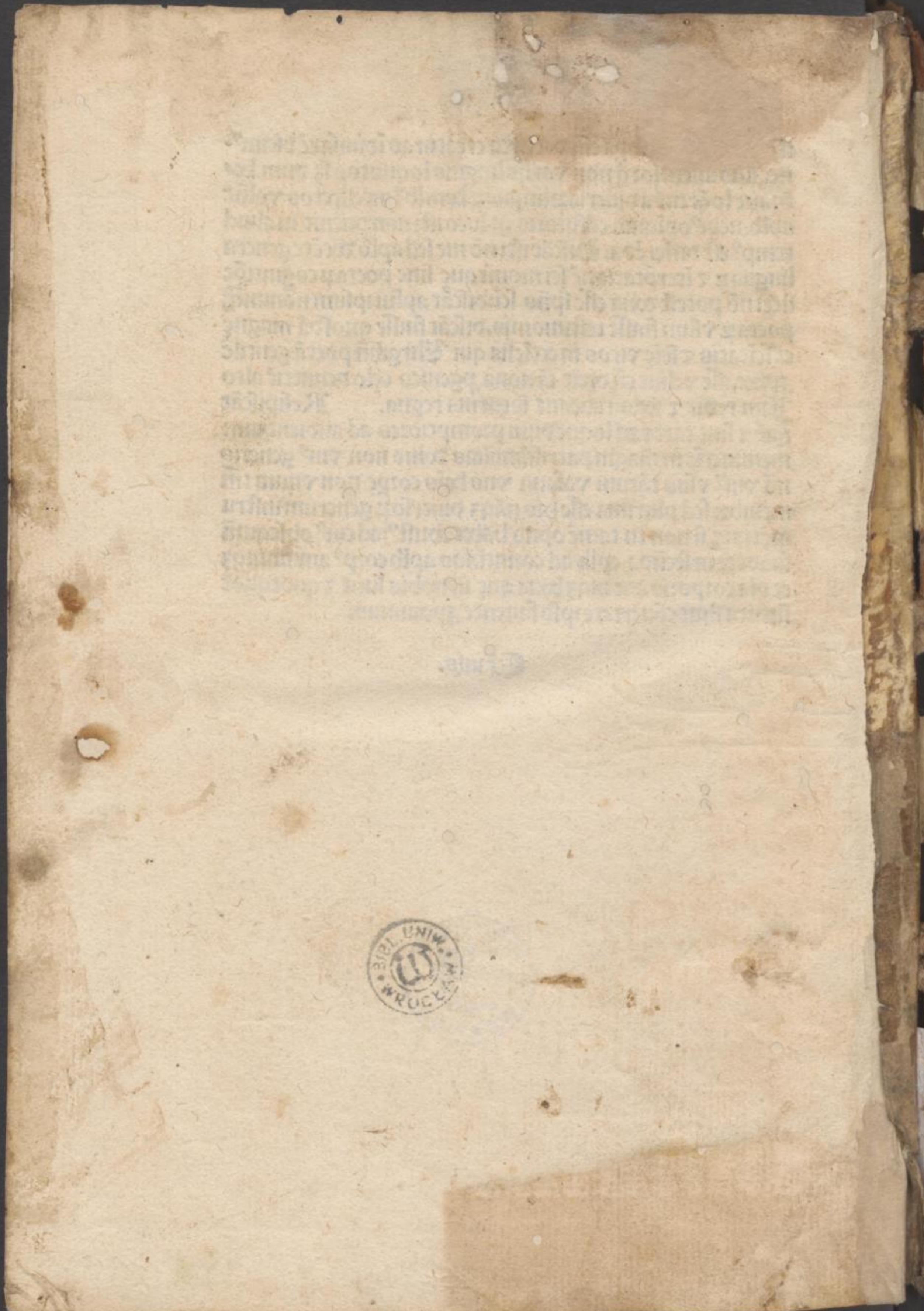
modum olim Timotheus phrygio catus dicitur ad ar-  
ma concitasse. audi Augustini vero sunt. tunc luna recedentibus  
astris per medium celi semitam pulchris aurea motibus ibat: et  
iter suum radijs aperiens campos placidis accessibus honestabat  
Dum ergo roseas polum faces et noctem fulgurata astra di-  
scernunt tunc insolitum repente natura lumen extinxerunt. pauit  
subito stelliger axis et astra tremula famulantur ad cunas.  
bucusque Augustini. Tides hec vox sericas quanta aliquantum spuma-  
ta luxuriet quanto dicendi sera est impetu quanto rutilat illustra-  
ta splendor: quod neget hunc poeticum fuisse furorem: poterat  
tunc veraciter de se dicere est deus in nobis: agitatem calescere illo:  
multo maior solito videbat afflatus est numine quod iam pro-  
piore dei. Quis non rideat si videat prognem a corvo vel cyg-  
num ab ansere de nimia catus dulcedie pavonem a nyctico/  
race de nimio cultu cyreneos et hispanos equos a testudine ni-  
mia currere velocitate culpari: Si indiscreti sic impruden-  
tes sic male circumspecti sumus ut quicquid vires nostras excedit quod  
quid a nostra consuetudine fugit malum: putemus Sed quod est aut  
quod apud boetium Neuerumphia vocat musas scenicas thea-  
tralesque meretriculas: opportune et proprie portiuncula hanc  
condidisti Amici. respondebo: nec per salute via modicum curari ves-  
titis partem impensis: eia et haec morbi vestri radicem extir-  
pen: has hostilium copias reliquias una excusione deleamus.  
duo sunt genera poetarum: unum eorum qui paulo ultra prima  
grammatice rudimenta pueri quos sciolos hieronymus appellat adeo sibi placet ut audaci presumptioe sibi pollicetur ma-  
tuimus gaudia famae. hi sunt de quod Augustinus inquit in libro de  
doctrina christiana hec sicut intra dulce tectorum crepitantes  
quatis lapillos. hi ne per nos multa scire videantur scriptura  
sacram irridet: quicquid marontiano vel Ciceroniano caret le-  
pore dignatur: liberalium artium exptes sola aurium delecta-  
tione trahuntur: audet et contra catholicam veritatem aliquem sen-  
tire: in quo scelus nemo vniquis nisi leuis et insipiens et ipsis veri-  
tatis inimicus abductus est. horum ego et si aliquem quom in seculo  
eram circa litteras studia nunquam tam vitam imitatus sum: dedit  
mi mihi bonorum omnium dator deus ut a scientiis indissolubile sic ad  
hunc beatumque viuendi curam constantem aum. horum igitur scenicas sunt

mus et popularis aure favore alicupates. est et alter poeta  
rūgen quod maro nī studuit cūmulari: qd exprimit quom  
inqt felix q potuit rex cognoscē causas: atqz metus ois et in  
exorabile fatū. Subiecit pedib strepitūqz acherōtis auari:  
et paulo ifra. Sin has nō possim naturē attingere ptes fri-  
gio obstiterit circum pcordia sanguis rura mibi et rigui pla-  
ceat in vallib amnes. et q sequuntur. hi sunt modesti graues  
circūspecti humanaꝝ diuinarūqz rex studiosissimi: malētis  
esse qz videri: pūslimi dei cultores: religiōis non ptemptores  
vt primi ſamatores obſeruatoresqz. Quales t̄pib suis fue-  
relinus orpheus Hesiod Homerus et nī maro: q quanqz fal-  
soꝝ deoꝝ cultū extollat minus tñ plectēdi sunt qz hi nrē tēo  
peltatis poete: illi cī vel tempoz vicio vel sua iſcilitate de-  
cepti quo errorē suū trahant hīe vident: hi nō sub nouē legē  
gra pcreati et beneficētissimi dei dnoꝝ ingrati veritatē quā  
alij summis lgenijs corporis glabroibus quasi fugiētem sequunt  
sunt oblatā respūnt: repertā abīciunt. q si pertinaciter cōten-  
dat boetium ocm dānassi poesim: c̄quis animis aduertite si  
post ea n̄ba rediuit ad n̄sus: si plura excudit poemata. Elide  
bitis grātissimū sanctissimūqz viꝝ et oīm sciaꝝ peritissimū  
eo p̄cipue tpe quo religioni scitatiqz maxime vacabat quom  
scz carceris squalore confect⁹ ingruentē mortem sp̄ opperie-  
bat non cum sc̄nicis ſz cum veris sacrosanctisqz misis Labi-  
tasse: Dircen inuisisse sub eurotē lauris discubuisse Stoam  
et academiā perlustrasse. aristotelicis cōgressib⁹ vsum fuisse  
cum gentilib⁹ nostra miscuisse. Nō horruit iste prest̄icissim⁹  
veritatis inquisitor et inuictor gr̄coꝝ barbas barbaroꝝ tia-  
ras frendentes peregrino sono linguas: quoscūqz veritatis  
amicos et clientes inuenit amplexat⁹ est. siue ille poeta fuerit  
siue orator siue latius siue barbar⁹ siue maur⁹ siue sercs siue  
ethiops siue scytha q veritati astipulat⁹ est nobiscū in ea pte  
cōsen sit veritas cī teste aristotele nunqz veritati repugnat  
rept. Nō quib⁹ linguis quibus siue vocabulis vteremur legi:  
fer noster christ⁹ ostēdit nec quomodo loquēdum ſz qūo vi-  
uendū sit expressit Imitio quo magis istoz durē ceruices cō-  
tundātur ipse christ⁹ linguaꝝ oīm doctor fuit quom quinqz.  
gesimo a resurrectiōe die spūs paraclet⁹ in liguis igncis apo-

Ita dicitur apud alios opa enim dei circa creaturas idivisa esse dicimus.  
nec illis assentior quod non varijs linguis loquitos sed dum h[ab]e  
braice loquerent a diversarum linguarum hominibus intellectos volunt  
aplos: cuius opinionis confutatio quod loco isti non fuerit in aliud  
tempore est differenda. Discat isti non me sed aplo docete genera  
linguarum et interpretationem sermonum que sine poetarum cognitione  
sierint non potest dona esse spiritus sci: discat aplim ipsum non unquam  
poetarum usum finis testimonij. discat fuisse quosdam magnes  
et scitatis et scientie viros in ecclesia qui Virgilium poetam gentilem  
apparetasse veliunt cum dixit iam noua progenies celo demittitur alto  
Iam redit et rego: redeunt saturnia regna. Resipiscat  
igitur et sunt tardi ad loquendum promptiores ad audiendum:  
meminerit in magni patris familias domo non unius generis  
non unius usus tantum vasa: in uno hominis corpe non unum tantum  
membra sed plurima esse his namque diversorum generum instru  
mentis: et si non tu tam opus habet christus: ad cuius obsequium  
suadete in secunda epiphania ad corinthios apostolo corporum animaliumque  
et omnia corporis animaque bona que in nobis sunt et quotquot  
futura sunt conuertere ipso fauente apponimus.

¶ Finis.

























**Opera aurelii clemē  
tis prudētii**

*Commissarij Regum Legionum  
acclimatis polonorum huiusmodi*

*Opere aurelii clementis prudenti*

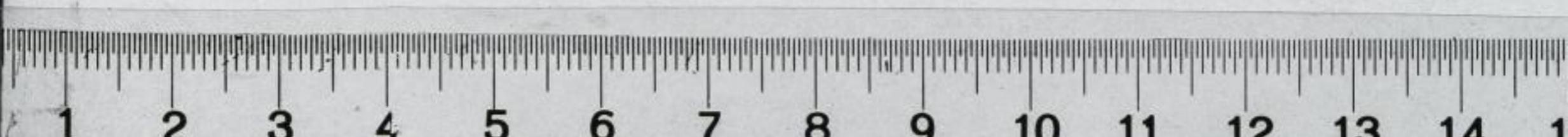


1547



1547

1143



**C**Quinq[ue] p[er]petuas vices dicitur in milo anno  
Quinq[ue] deus panis frigida p[re]parata gemella est. q[uod]a[m] i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Bis hominu[m] largitatur ratiu[m] milia p[re]parata: q[uod]a[m] i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Impl[et]ur n[ost]ro m[er]ita fragimur cor[de]s: q[uod]a[m] i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Bis seni: eterni tanta est b[ea]t[us] p[re]parata o[ste]ri.

**C**Asperges p[re]fluitus amnis ad ipsi[m] i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Concius insigni fleti roens in tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]: i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
E[st] id ab inferna celaz[em] p[re]fato salutis e[st]. i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Apparet scissum fractis sordidis moniliis p[re]parata. Q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Vnde putrescentis redierunt p[re]parata sepulchro.

**C**Agere sanguinis p[re]parata. i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Campus achel[ea]m aeb[ea]t[us] tideriu[m] melicu[m] p[re]parata. i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
E[st] enditus. ex equis regi p[re]parata. i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]: i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Sanguinis hoc p[re]parata est christi: undam nimis aegroti i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
In felix collum laqueo proleptim i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us].

**C**Domus E[st] hyp[er]bola omniaq[ue] p[re]parata. i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Impia blasphemii cecidit totius p[re]parata. i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]: i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
In qua pulsata est illa p[re]parata. i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]: i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Hic peccator[um] p[re]parata. i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]: i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Uita ruinosis cumulis sine fine i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us].

**C**Colonna ad quam flagellatus p[re]parata. i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Uinctus in his d[omi]n[um] tetra cibis: aedip[er] colunamq[ue] i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Annexus. tergum dedit ut ferire flagellis. i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]: i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Derstat adhuc sempli[us] getu[m] venienti atque tunc i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]: i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Mosog docet crucis impones vincere flagellis.

**C**Passio affarione.  
Traiectus p[er] utru[m] latius latenter atq[ue] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]: i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Christus agit. sanguis victoria. i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]: i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Tunc crucibus duo dilco: dat patremq[ue] p[re]parata. i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]: i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]  
Contiguo: negat illi et alii. i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us]: i[n] tunc q[uod]a[m] b[ea]t[us].

**C**Mons otti[us] p[re]parata illi i[n]

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

**A**urelii prudentiae. Gloriens libri qui natus de opere  
theosis dicitur si tñ volumen queat recte permutare  
textos dicend? est compendium iste socratus sat didicere

**P**rologus. eumam. illud juxta meum.

**S**i tria summa dñs: trinū spectum. Vigor omnis et potest  
Corde patris genitrix est sapientia. summa sapientia est hinc.

**S**anctus ab ēterno: subsistit spiritus uero, non hic.

**L**empore nec senior pater est in uulnus immotus. sed in uulnus.

**N**am sapiēs retro semper dñs cōdidit ex ascendit aīcūmūlū.

**P**er quod semper erat gignendus ad suauitatem beatitudinem nesciēt.

**E**dere sed nobis patris est: at cetera verbis suis augustinus gaudijs.

**A**ssumptum gestare hoīam uerum reponere propter uulnus.

**C**onciliare patri. dextraq; in sede locoq; auctoritate sollempniter.

**S**piritus ista dei cōpletus est ipsius fidelis duxit in effigie.

**I**n populos carisma suū diffundere promptus. illigat orationes.

**E**t patris et christi virtutē corpora transirent eadē.

**E**t item illius prologus.

**J**ambus Senarius et quatuor amici. Bedigit regio habet

**J**ambum. et in medio Spondeum vel Jambum. Et clauditur

**p**yrrichio.

**S**c̄ vera secta? (te magister consilio) illa vocem clamans.

**R**ectam ne sequitur se p̄ficiatur omnia ex eo.

**I**n viperina nō cauenius dogmata.

**E**t nekienter labium suum. non dñe in uulnus.

**A**rctam salutis vix viam discernere est.

**I**nter reflexas semitas.

**L**am multa surgunt perfidoz complicita.

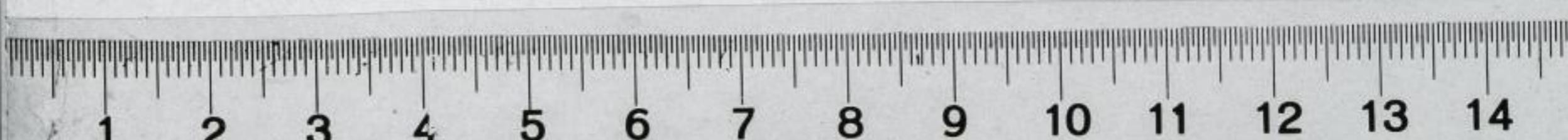
**L**onis polita erroribus.

**O**bliqua se se conserunt diuocia.

**H**unc inde textis orbitas.

S; regem sumus et mecum de patre nostro sumus q; sicut filii patris. Atque ideo rex dominus et super omnina reges nos: reges regis et regum. Carnis habet mediam quoniam pars et stygia immixta est in corpore. Destruit his gradibus et subiungit in mortuum. Sed enim ille carnem. Est deus est et homo et sic noster et secundum regem mortuorum et haec spiritus. Omnia percurrit naturam suam per omnia et secundum regem mortuorum. Ut sursum partes in gloriam regis et a regem mortuorum et regum. Et mortua que fuerat. ipsa regis et a regem mortuorum. et illius qui sunt. Hec fore cum velut pectus in sanctis angelis vacuus ibidem. non videamus nos oculis manib; et progressus in corporis immortali regem mortuorum. Experti heroum esse in artibus inqvisitionibus mundi et ratione. Priscoz. et viso prefectorum et auctoritate eum velut in seculo. Hec est nostra salus. Hinc vivimus etiam in mortuis regem mortuorum. Hoc sequimur. nunquam dereliqueremus regem mortuorum. sed etiam regem mortuorum appellare patrem. pater et sine qua non regem mortuorum et regem rationis. Natum nosse deum et regem mortuorum secundum et regem rationis. Spiritus interstitia natum est pater regem mortuorum et regem rationis. Sic tamen huc constare et falorum separari regem mortuorum et regem rationis. Tres faciam: tribus filiis suis sed dies regis et regem rationis. Nec pater ipse autem quod sibi videt quia non videt regem mortuorum. Scimus ab innatis pectus pater et regem mortuorum regem rationis. Et sic soboles. nec sic genitrix libi filii regis. nisi regem rationis. Sine pater natus regem mortuorum et regem rationis. Per quam ridiculum est regem mortuorum et regem rationis. Ascendi noua materia non est regem rationis. et regem mortuorum. Ediderit natum quod sibi sibi regem mortuorum et regem rationis. Nil falsum aut mendacium regem mortuorum et regem rationis. Qui pater est regem mortuorum et regem rationis. Filius auctore. ut genitrix regem mortuorum et regem rationis. Summus et ipse regem mortuorum et regem rationis. Unde in utroque opere regem mortuorum et regem rationis.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14



Quoniam propositio formam per omnes  
Terrarum populi proxime agit.  
Circumstet chorus ex utroque sexu  
Hercos. Virgo. puer. tenet amicta  
Aestrum plantae Hellenicorum  
Laudans Augurum periret Hymnus  
Mixtis aliorum innotescit Quans  
Reddantur opere illi amatoe coniugias  
Hinc aurata fons in auge secca  
Blandum litoris est et inde murmur  
Ec carmen Fretata feriata pangant  
Olim tempis erit Hellenes in alto  
Cum te terraco fructuosis feri  
Solus in splendore regnum sub signi  
Foris dignatur tibi quod amorem  
Tormentis dare prosperare et huius  
Dulces endea syllabos et cuoluenas;

**C**eteri pueri etiam in episcopi  
gymnacalium sunt. sed quoque  
eiusmodi eis quodammodo  
admodum invenimus. **E**cclie  
Metrum. **G**ymnum. **T**erastrophon  
Coriambo et perutribo.  
**M**agistrum metrum non habemus complexum  
qui canticum placuisse oportet. **H**ic sub gallerio  
vobis magistrum ducimus qui tunc illyricos  
concessimus sibi magistrum qui agebat sicut  
omnes omnes. **S**ed quodammodo  
admodum invenimus. **E**cclie  
Metrum. **G**ymnum. **T**erastrophon  
Coriambo et perutribo.



Linguat magistris feriat agnus tuus in me iherosolima etiam  
Ludum discipulis volupe nescit pectora pectora. tunc in ista  
Doctor seuerus. quos pueri corde suum nescit. tunc in ista  
Uincitur post terga manus eius in amicorum. tunc in ista  
Adest acutis agmina armata. tunc in ista  
Quatum quisque odij tacita cetera patet. tunc in ista  
Effudit ardore seller campi hyscana. tunc in ista  
Coniunct alijs fragiles. inq; erga cabella  
Frangunt. relisa frons eliguntur. tunc in ista  
Buxa crepat cerata. genis impastato crucifixus  
Rubetque ab ictu curvus. tunc in ista  
Inde alijs stimulos et acuminata ferragibuntur. tunc in ista  
Qua parte aratis cera salvia scribuntur. tunc in ista  
Et qua secti apices aboluntur. tunc in ista  
Rursus nitescens impetuosa ferre. tunc in ista  
Hinc sorditur christi confessio et inde secessat. tunc in ista  
Tars viscus intrat molle. tunc in ista  
Omnia membra manu pariter frigore dimicent. tunc in ista  
Locidque gutt vulnera subiecta stimulat. tunc in ista  
Maior tortor erat q; summa pupilla. tunc in ista  
Qua qui profunda perforatas viscera. tunc in ista  
Ille quidem quin percussor morte. tunc in ista  
Seuirc consuevit dolor. tunc in ista  
Hic quanto interius vitalia concita puniuntur. tunc in ista  
Plus dat mediceam necem. tunc in ista  
Est precor fortis. et vincere vult. tunc in ista  
Qd desit quo supplicat crudelitas. tunc in ista  
Si male conatur teneri infirmis laborat. tunc in ista  
Formeta crescat dum facit carnifex. tunc in ista  
Quid gemis exclaims quidam. tunc in ista  
Istud dedisti ferrum et armasti. tunc in ista

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

Non erulcesis stulte pago debitisq; gaudiis non nuntiatis cordole  
Et tanta semper perdiatis obsonium. et iniquum. esalibet. esalibet.  
Quod diis inceptus obtulisti talibusq; votis qdixi. et horumq; pte  
Quos trulla. pelvis. cantarus. sat magis necem et enimq; esalibet  
Fracta et liquata cōculerunt vascula. non nominamq; esalibet.  
Ignosco fatuis hęc tñ vulgariibus. et inq; reatu mōto.  
Quos lana terret discolorati. stipide puidit. et incepit. et incepit.  
Quos s̄epe falsus circulatori decipit. et incepit. et incepit.  
Quibus omne sanctū quod paludem rupere. rupere. et incepit.  
Edentulaꝝ cantilenꝝ suascripsit euclomi etiam et incepit.  
Vlos eruditos miror et doctos virgos. si ergo inter eum illi  
Derpensa vitę quos gubernare quis. et incepit.  
Rescire vel diuina vel mortalia. et incepit.  
Quo iure cōtent. quanta maiestas regnabit. et incepit.  
Quicquid creatum est. genere sicut. et incepit.  
Deus perennis res inestimabilis. et incepit.  
Non cogitando non vidento clausi. et incepit.  
Excedit omnem mentis luxuriam. et incepit.  
Hec comprehendit visibus nostris. et incepit.  
Extraq; et intra complectit. et incepit.  
Intemporalis anteq; prima dies. et incepit.  
Esse et suisse semper unus obtemperat. et incepit.  
Lux ipse vera. veri et genuis luxuriam. et incepit.  
Cum lumen esset lumen effudit suum colori nuntiis et incepit.  
Ex luce fulgor natus hic est filius. et incepit.  
Eis una patris vis et una et filii. et incepit.  
Unusq; ab uno lumine splendor sacra. et incepit.  
Pleno resulst claritatis lux. et incepit.  
Matura simplex pollet lux. et incepit.  
Et quicquid usquam est una virtus. et incepit.  
Ecclum solumq;. unum marini gurgis. et incepit.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

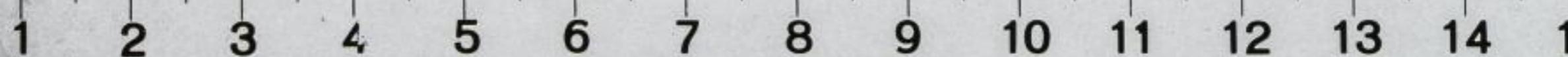
11

12

13

14

Am corpus ergo languorem periret et membra nuda et rura  
Cum sc̄epe morbos matet armas semper in armis et auctoritate  
Nō singulare tanta vis latere fudit quod non est in aliis. Et  
Mucrone quantum dira pulsit plenis etiamque cibis et aqua  
Nec sic inusta laminis atrox invenitur q̄d tunc in aliis est  
Et febris atro felle venas exanimat et sanguis exsiccatur  
Videtur summa pellis ignis obtundere corporis immo de se solo  
Papulasq̄ seruor q̄stionem non habet sed hinc enim tunc  
Credas cremari stridula causam q̄s tunc est  
Visq̄ putatis q̄ recte in pectora id est hinc pellis tunc  
Extensus vlnis q̄ reuelatur pectus et sp̄r et aqua q̄tumque  
Cōpago neruis q̄ sonat crepitibus  
Sic evulentes ossa clamant videntur omnes q̄tumque  
Modosa torquet quos per agmina mitem  
Horretis omnes hascerat mitem  
Ac q̄n sequit laminis Hippocratica loquitur non sibi  
Eliū secatur viscus et reciperetur in nō rite oīm etiam  
Scapella tincta dum putrefacta perficitur  
Num mitiores sunt mālū in medicina q̄tumque  
Putate ferrū iam chirurgiē in cūp̄ et q̄p̄ et aliis emendat  
Inferre costis qd̄ secat salubritatem q̄tumque  
Nō est amarum quo reformatur salas  
Evidetur ista carpere artus q̄bido et aliis  
Sed dant medelam rebus invenientiis  
Quis nescit autem quāta conditio sit  
Cōtaminatq̄ carnis ac solubilis  
Sordet cuī nescit liquitur salutem  
Inflatur ira soluitur libido  
Plerūq̄ felle cincta  
Auz regestū  
Illustra vestis gemina borborum  
Ruler scale 1-14 cm



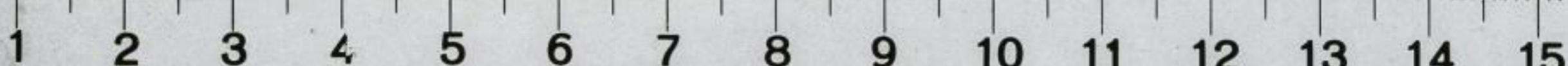
Dic quid videtur esse verius? congruere tibi erit apud  
Eenum ne christum colere in christo patrem. alioquin enim  
An comprehendari mille formarum deos? quodque bulli eiusdem  
Utrisit infans: nec moratus reculit. ut etiam quodque eis  
Est quicquid illud quod sequunt hominice deum? nonne etiam  
Eenum esse oportet. et quod nichil animatum est in deo  
Cum christus hoc sit. christus est per se deus. nonne etiam  
Genera deorum multa nec pueri pueri. nonne etiam  
Stupuit tyrannus sub pudore succubans. nonne etiam  
Nec vim decebat innocenti grauius. nonne etiam  
Inferre legem nec loquenti talia. nonne etiam  
Furo sinebat effratus parcerent. nonne etiam  
Quis auctor (inquit) vocis est? nonne etiam  
Respondit ille: Mater. et matris dicens. nonne etiam  
Illa ex parente spiritu docta imbibit.  
Quo me inter ipsa pasceret cum bula. nonne etiam  
Ego ut gemellis vberum defontibus. nonne etiam  
Zacparuus hausi. christum et hausi credere.  
Ergo ipsa mater assit et clamat. nonne etiam  
Asclepiades. disciplina et exitum.  
Tristem suę magistra spectet impia:  
Vale eruditior queatur funere.  
Infantis orba: quemque corripit fecit.  
Absit ministros viles ut muliercula.  
Hostros fatiget. tantulos autem dolos.  
Ulerabit artus mortis auxilio brevis.  
Oculi parentis punientur acris.  
Quam si cruent membra carpit vnguis.  
Uit hęc profatus. passionem precipit.  
Sublime tollant et manū possent nates.  
Mox et tremota veste virgis vestimenta.  
Sed

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

Salve Mater Filium tuum pio  
.m. illis qui amant te  
et misericordia tua  
.m. Unanimiter et plures homines  
neque quidem errare in via meam feceris  
scilicet in itinere propter leprosum opiniari eum sine  
exstinctu. Nam et ipsi obsecrantes utrumque  
comprehendere. Quoniam te fili charissimum posse quo  
pacto mores animi tui compones. Tuque mea per  
cepta ita legit ut intelligas. Legere enim non posse  
telligere est negligere  
Itaque deo supplicium duci. Parentes amos induit  
Cognatos cole. Datum ferme anno  
Prote para. Et filii tui. Quae huius ambula.  
A confusione acceperis antea vocem tuam  
Munera est. cum si uero. Emissa caput  
Quod facies est. quod uero. sicut Regis regnum metuens  
Magistrorum etiam in equum. Ut regnum suum servans  
Salutem habens tempore omniq. Rem tuam subcepis.  
Diligentiam ad hunc. Primi in famulum curia recipere  
Coniugis amato in idem liberas erat. iniquus  
Ira fuit abergo. Ite domino. Quoniam non ei natus  
Eius ager noster. non in munere. Non habet prius servata  
Vino te temperaturum. emitor. Hoc est a patre tuu  
Nisi tempore crederemus. Hoc confundemus  
Meretrice. huc. coniugis in uinculis auctoritate  
Liberos leges quibus legatis memores. Ie quod dico. D.  
Puerum discitum. cum eiusque. Eamus in hunc. T

1      2      3      4      5      6      7      8      9      10      11      12      13      14

Nil temere dico sed deus deoque sentit nisi sit.  
Sepe etenim in illis quae in opere diliguntur.  
Cuius mones aliquando se vult capere inveniet.  
Si tibi sit charum nullus defisteret reprobis et cunctis.  
Contra verbos vestrum donec te verbis tuis id est.  
Sermo datum est vobis nihil nisi aperte patet apostolus.  
Dilige fratres vestros sicut fratres amicorum.  
Sic bonis vestris bonis noster fratris datus sequitur.  
Kumbras fugeris in cypri non nobis autem habebis.  
Nam nullus acutus noster ad te vestrum loquitur up.  
Kemnitz primam lectionem summis etenim illo.  
Ripostas id est et quod multum malum quis sit.  
Cum te aliquis laudat in sepius esse memorem.  
Plus alius de se ipso habet credere nos tuus. cunctis.  
Omnium vestrum nullus vana delectatio est.  
Est alijs cum in beneficiis ipse liberum id est.  
Multorum sunt haec sententia vestra necens tua.  
Facilius vobis est in felicitate que secundis ipsi est quam.  
Nec dices si quis vestit in sepius regum regum.  
Conscientia vestra abe de peccatis omnius in lumen.  
Cum fueris felix que sum ad uita ualere longe.  
Non eodem tempore respici debilitas punita in peccatis.  
Cum dulcis et fragilis sit vestra vita velut uulnus.  
In morte alterius spiritus tuus sit poteret nullus.  
Exiguus mundus enim deus tibi parvus amit? non id.  
Accipito precepit. et plena tristitia mente tua pala.  
In sanctam matrem tuam natura recte audiuisti.  
Pauptatis omnis plena est serre membra in uis.



Que fugias, nobis fit vita alegria magistra.  
Quod potes in tete operis ne proponere premissum,  
Succubat lepra et fuit ultra teta, et in manu.  
Quod si non recte factum vnde hoc dilectus tuus?  
Ne videare malos in te vel letare non possit illus.  
Iudicium quod in te vides, non regat te spiritus.  
In seipsum leges suorum per se ipsorum habent in te.  
Quia mentis patrum patrumque sapientia in te.  
Cuius deus tuus sis in te iustitia et misericordia.  
Misericordia tua est alietur alegre multa in te.  
Nam misericordia tua est in te, et misericordia tua in te.  
Integritas tua est facta secundum auctoritatem tuam.  
Ne dicat laus tuae per te in te, ne dicat laus tuae.  
Cognitio iuste per te iuste secundum auctoritatem tuam.  
Nam laudes tuae sunt in te, et cognitio tuae per te.  
Vt ergo auctoritas tuae in te, et auctoritas iuste in te.  
Qui dicitur in te, et in te dicitur, et in te dicitur.  
Festina lente, et in te dicitur, et in te dicitur.  
Que fugias, nobis fit vita alegria magistra.  
Urovis fugias, nobis fit vita alegria magistra.  
Namque malum est in te, et in te dicitur.  
Dilige in te, et in te dicitur, et in te dicitur.  
Recitat in te, et in te dicitur, et in te dicitur.  
Ecce enim omnes in te dicitur, et in te dicitur.  
Recessimus hunc autem in te dicitur, et in te dicitur.  
Hec incepitatio semper relegata membra, et in te dicitur.  
Inuenies in te dicitur, et in te dicitur, et in te dicitur.  
Deserit in te dicitur, et in te dicitur, et in te dicitur.



Salutis huiusmodi dñe dñi. Et pietatis sedis vltre patiens dñe.  
Obsequiisque fitis opibus fructuorum et amicorum tuum. D.  
Quiq;libet diuinis operis suis patib;les abundat. C.  
Si famam ferunt circu;ris tuis oculis hominibus. M.  
Stat fugientis nimis opibus summa laetitia tua. D.  
Cum sapias enim in agno illuc regi se sibi regale tuum. D.  
Nam quocunq; se ferunt in suis operis hinc in illo est talis.  
Discere aliquid tam tunc si dabo fortunae tamen. D.  
Artem malorum videntes hodiernis ratione deservit. D.  
Prospicere prout a facilius erit qui quisque loquitur. D.  
Sermo hominum interclusus et solatus summo est iugulari.  
Exerce studiorum tuis percepitur antea aliquatenus. D.  
Ut cura ingenii huiusmodi ruris adiuuat usumque. D.  
Multorum venturorum in te mesme impetrare fatum tuum. D.  
Non mortem metuas quia non cõtemperis mitem. D.  
Disce sed a fortia in potestis opibus procede. D.  
Dobriusq; genetivum est pedem tuum ducere in aponiam. C.  
Hoc bibo quod postea si dñe uita mea sumbit. D.  
Morbi causa illius minima est quod nra nobis pascit.  
Iaudaris quodcumq; palam quod est ipsa iobatio. D.  
Hoc videtur in multis lepidissime scriptis dignissimum.  
Tranquillis debitisque sunt aduersa paupers. D.  
Kurbitsum ad modum melum spernit menum soni. D.  
Discere decessos mures sapientia prescrivit anima. C.  
Kardiotachum longo patientia temporis puerum. D.  
Parce haud etiam quod quam tu super parvulus es. D.  
Una dies quodlibet fuerit in offensio ambi pietatis. D.  
Responde ad me in scilicet tene nocebitur tuus.



**N**onne ergo apud eum de circa creaturas idivisa esse dicimus?  
nec illis assentior quod non varijs linguis loquitos sed dum hebreos  
braice loquerent a diversarum linguarum hominibus intellectos voluit  
aplos: cuius opinionis confutatio quod loco isti non puenit in aliud  
tempus est differenda. Discat isti non me sed aplo docere genera  
linguarum et interpretationem sermonum que sine poetarum cognitio  
fieri non potest bona esse spissi sci: discat aplim ipsum non unquam  
poetarum usum fuisse testimonij. discat fuisse quosdam magnos  
et scitatis et scientie viros in ecclesia qui Virgilium poetam gentilem  
apphetasse velint cum dixit iam noua progenies celo demitti alio  
Iam redit et Hugo: redcunt saturnia regna. Resipiscat  
igitur et sint tardi ad loquendum promptiores ad audiendum:  
meminerit in magni patris familiis domo non unius generis  
non unius usus tantum vasorum: in uno hominis corpe non unum imm  
membra sed plurima esse his namque diversorum generum instru  
mentis: et si non tu tam opus habes Christus: ad cuius obsequium  
suadete in secunda ciplina ad corinthios aplo corpore animumque  
et omnia corporis animaque bona que in nobis sunt et quocquot  
futura sunt coacte ipso fauente, proponimus.

**C**onsilium.



1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15